

**Методологічні засади забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах
влади для реалізації ефективної державної та регіональної економічної
політики**

Шумська Г. М.

Вступ. Ефективне здійснення державної та регіональної економічної політики в умовах постійних змін, реформ і викликів сучасного середовища значною мірою залежить від результативної діяльності органів публічної влади. Спроможна та дієва система публічного управління в Україні виступає вирішальним чинником у прискоренні економічного розвитку, подоланні кризових явищ та вирішенні суспільно важливих завдань за умов обмежених ресурсів. Для успішного виконання своїх функцій органи публічної влади мають пройти глибоку трансформацію, яка передбачає впровадження новітніх підходів і інновацій у сферу управління. Без таких змін неможливо досягти належного рівня надання публічних послуг і реалізації ефективної державної та регіональної економічної політики. Саме це підкреслює важливість і своєчасність проведення відповідного дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні та прикладні аспекти здійснення інноваційної діяльності в органах влади, зокрема в контексті забезпечення ефективної реалізації державної та регіональної економічної політики, були предметом дослідження таких учених, як: К. Бліщук, С. Газарян, В. Геєць, І. Дегтярьова, М. Кизим, П. Круш, Ю. Куц, В. Мамонова, А. Никифоров, М. Петришина, Е. Роджерс, С. Серьогін, В. Тарасевич, Ю. Шаров [1 – 11] та ін. Водночас актуалізується потреба в обґрунтуванні та розвитку методологічних засад забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах влади як ключової умови реалізації ефективної державної та регіональної економічної політики в умовах тих викликів, які сьогодні постали перед нашою державою. Крім того, недостатньо висвітлено взаємозв'язок між інноваційною активністю органів влади та здійсненням результативного

публічного управління й адміністрування, яке сприяє реалізації ефективної державної та регіональної політики, що й зумовлює актуальність і визначає мету цього дослідження.

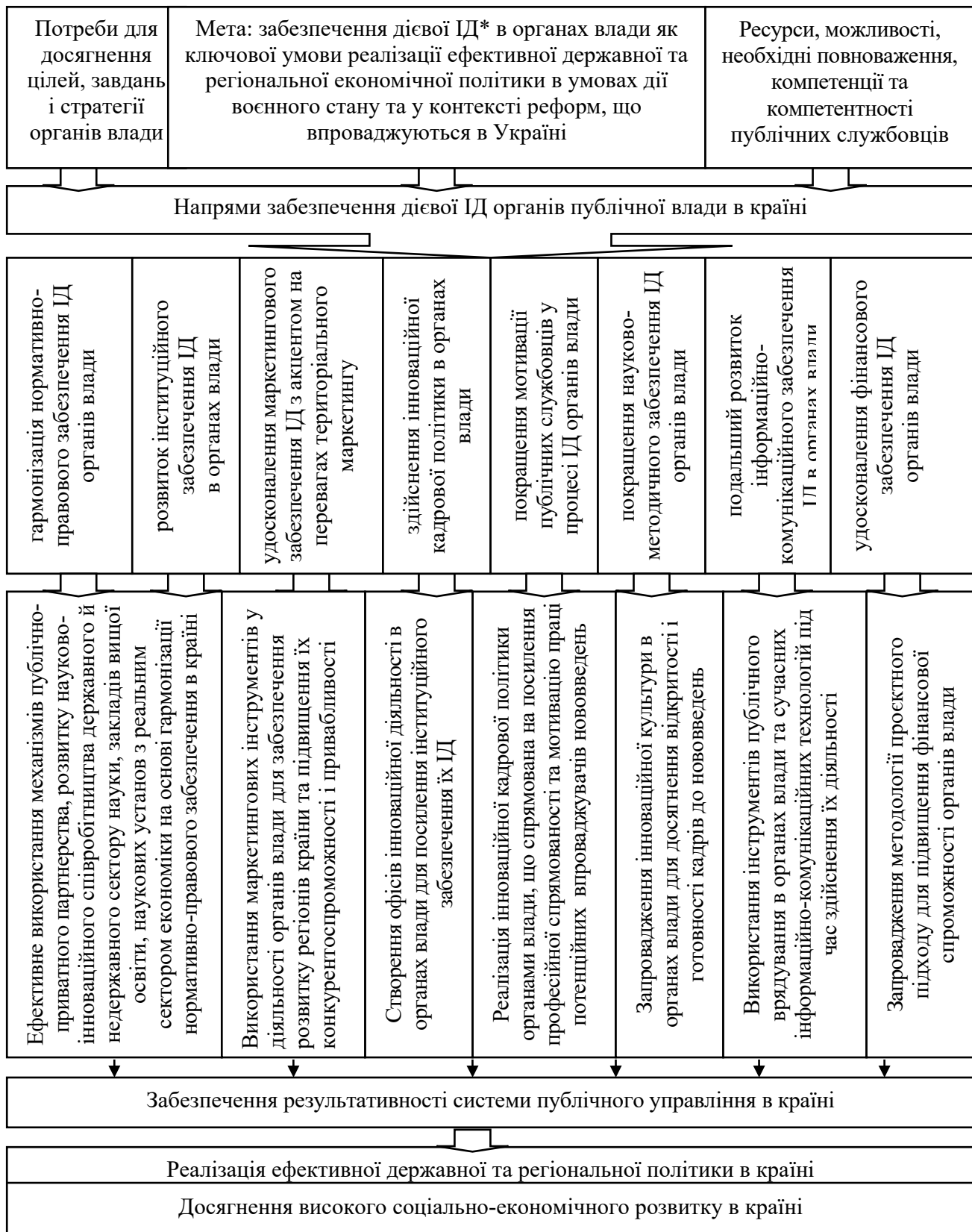
Постановка завдання. Мета дослідження, з огляду на означене, полягає в обґрунтуванні та розвитку методологічних засад забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах влади, що сприятиме підвищенню ефективності впровадження економічної політики держави та її регіонів в умовах дії воєнного стану та у контексті реформ, що впроваджуються в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах воєнних викликів та у контексті реформ, що впроваджуються в Україні, ключовим завданням стає підвищення ефективності публічного управління, що можливе завдяки впровадженню органами влади інноваційних інструментів і технологій. Застосування конкретних управлінських інновацій, технологій чи підходів має ґрунтуватися не лише на світовому досвіді та доступних фінансових ресурсах, а й на врахуванні специфіки діяльності самих органів влади, що забезпечить результативність інноваційної діяльності. Ефективність цієї діяльності полягає, з одного боку, у створенні умов для реалізації дієвої державної та регіональної економічної політики і забезпечення сталого розвитку національної економіки, а з іншого – у прискоренні суспільного розвитку відповідно до стратегічних цілей держави при оптимізації витрат через удосконалення функціонування публічних інституцій.

У результаті критичного осмислення наукових публікацій вітчизняних та зарубіжних дослідників [5; 7 – 10; 12; 13], присвячених інноваційній діяльності органів публічної влади, було виокремлено низку сучасних інноваційних інструментів, методів, форм роботи та управлінських підходів. До них належать, зокрема: аутсорсинг – делегування певних функцій спеціалізованим організаціям; лізинг персоналу – тимчасове залучення кваліфікованих кадрів через профільні агентства; бенчмаркінг; електронне урядування; збалансована система показників; концепція ощадливого управління; моделі «нового державного управління» та «підприємницького уряду»; реінжиніринг;

управління за цілями та результатами; проєктний менеджмент і грантрайтинг; публічно-приватне партнерство тощо.

Аналіз динаміки позицій України в міжнародних інноваційних рейтингах за останні роки [14–18] свідчить про наявність значного потенціалу для інноваційного поступу, що є надзвичайно важливим для реалізації ключових напрямів державної та регіональної економічної політики, особливо в умовах дії воєнного стану та у контексті реформ, що впроваджуються в Україні. Водночас Україні притаманні й серйозні виклики: обмежене фінансування інноваційної діяльності, недостатня державна підтримка інноваційних ініціатив, слабкість механізмів їх впровадження у практичну площину та подальшу комерціалізацію, низька наукоємність ВВП України, а також недостатній рівень взаємодії між інноваційним бізнесом і науковими установами. Серед ключових чинників, що ускладнюють реалізацію ефективної інноваційної політики в Україні в сучасних умовах, слід також виокремити: політичну та операційну нестабільність; недосконалість нормативно-правової бази у сфері підтримки інновацій; слабе інституційне забезпечення інноваційної діяльності в органах влади; неефективну кадрову політику, яка не сприяє подоланню спротиву інноваціям з боку персоналу; низький рівень мотивації службовців до набуття та впровадження нових знань і компетентностей в інноваційній сфері. З огляду на це, виникає нагальна потреба в запровадженні комплексного методичного підходу щодо забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах влади. Це сприятиме загальному підвищенню ефективності системи публічного управління та, відповідно, посиленню результативності впровадження державної й регіональної економічної політики. Водночас сучасна ситуація в Україні обумовлює потребу в удосконаленні ключових напрямів, що забезпечують ефективну інноваційну діяльність органів влади — зокрема нормативно-правового, інституційного, маркетингового, кадрового, мотиваційного, науково-методичного, фінансового і інформаційно-комунікаційного — задля зміцнення системи публічного управління й адміністрування в умовах дії воєнного стану та у контексті реформ, що впроваджуються в Україні (рис. 1).

ІД* – інноваційна діяльність

Рис. 1. Методичний підхід до забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах влади, що сприятиме підвищенню ефективності реалізації економічної політики держави та її регіонів в Україні [доповнено на основі [13; 19 – 22]]

Виходячи з рис. 1, удосконалення нормативно-правового забезпечення інноваційної діяльності органів влади в Україні повинне орієнтуватися на гармонізацію національного законодавства з правовими актами Європейського Союзу. Крім того, необхідно активно впроваджувати механізми партнерства та співпраці, зокрема у форматі публічно-приватного партнерства та взаємодії між державою, науково-освітніми установами й реальним сектором економіки у сфері науки й інновацій. До основних переваг такої співпраці можна віднести: підвищення ефективності управління майном, покращення якості надання публічних послуг для населення й бізнесу, впровадження інноваційних технологій, зменшення навантаження на державний бюджет і раціоналізацію витрат на публічні послуги та діяльність установ.

Удосконалення інституційного напрямку забезпечення інноваційної діяльності в органах влади передбачає запровадження офісів інноваційної діяльності, які функціонуватимуть за матричним принципом і підпорядковуватимуться безпосередньо керівництву. У попередньому науковому дослідженні автора [19] окреслено ключову мету, зміст, функціональне призначення, основні завдання та організаційні моделі функціонування офісу інноваційної діяльності. Такі офіси можуть мати різні організаційні форми: від тимчасових робочих груп із числа публічних службовців до окремих підрозділів чи навіть автономних державних установ, що спеціалізуються на інноваційному менеджменті; також можлива участь зовнішніх експертів через аутсорсинг, аутстафінг або делегування функцій інноваційним організаціям.

Створення таких офісів набуває особливого значення в умовах цифровізації, оскільки вони можуть стати основними центрами впровадження інноваційних рішень і сприяти динамічному розвитку територій. Їх запровадження також є відповіддю на низький рівень комунікації всередині владних структур, що гальмує інноваційні процеси в Україні. Досвід розвинених країн підтверджує ефективність інституційної підтримки інновацій у системі публічного управління, зокрема через діяльність регіональних інноваційних агентств, що

діють під державним патронатом.

Запровадження офісів інноваційної діяльності дозволить: прискорити впровадження цифрових і технологічних рішень у державному управлінні; забезпечити прозорість відповідальності за результати інновацій; підвищити професійний рівень державних службовців, зокрема щодо цифрових компетентностей; посилити контроль та аналітику результатів інноваційної діяльності, а також ефективніше використовувати обмежені ресурси. У підсумку, це сприятиме не лише якісному оновленню інноваційної діяльності в органах влади, але й ефективному використанню потенціалу регіонів для реалізації державної та регіональної політики.

Щодо вдосконалення маркетингового забезпечення інноваційної діяльності органів влади слід відзначити важливість ефективного використання маркетингових інструментів у їхній роботі, з особливим акцентом на перевагах територіального маркетингу. Це сприятиме розвитку територій та посиленню результативності реалізації державної і регіональної політики в Україні. Сучасне публічне управління територіями дедалі більше орієнтоване на задоволення потреб громадянського суспільства та врахування інтересів усіх зацікавлених сторін – як фізичних, так і юридичних осіб, що діють у межах певної території. Така орієнтація передбачає соціальну відповідальність та гармонійне поєднання економічних і соціальних переваг. У цьому контексті територія розглядається як економічний ресурс і об'єкт господарювання, до якого застосовуються методи бізнес-планування. Це відкриває простір для запровадження інноваційних управлінських рішень, таких як територіальний маркетинг, брендинг і створення іміджу території, антикризове управління, конкурентні стратегії, проєктний менеджмент тощо. Необхідність вдосконалення маркетингового забезпечення інноваційної діяльності органів влади для підвищення дієвості реалізації державної та регіональної політики також зумовлена низкою факторів: розширенням повноважень громад в умовах децентралізації, загостренням конкуренції за інвестиції, обмеженістю ресурсів, підвищенням мобільності трудових ресурсів і зростанням ролі комунікацій та

спеціалізацій. У таких умовах доцільним є застосування маркетингового підходу до публічного управління територіальним розвитком, який поєднує класичний маркетинг-мікс з характеристиками, притаманними конкретним типам територій. Це дозволить розширити інструментарій управлінських рішень, трансформувати управлінські підходи та визначити стратегічні орієнтири, спрямовані на сталий розвиток територій в інтересах нинішніх і майбутніх поколінь, а також посилити ефективність реалізації державної та регіональної політики.

Удосконалення кадрового та мотиваційного забезпечення інноваційної діяльності в органах влади є обґрунтованим з огляду на необхідність реалізації ефективної інноваційної кадрової політики. Її основною метою є не лише посилення професійної орієнтації та активізація діяльності потенційних інноваторів, але й створення мотиваційного середовища, сприятливого для впровадження нововведень. Це напряду впливає на результативність публічного управління і успішність реалізації державної та регіональної економічної політики. Варто підкреслити, що впровадження інновацій та цифрових інструментів в діяльність органів влади вимагає формування у публічних службовців відповідних професійних, зокрема цифрових, компетентностей, які виступають стратегічно важливими ресурсами для ефективного управління та досягнення цілей. В умовах стрімкого цифрового розвитку важливим завданням є формування дієвих команд, здатних реалізовувати інноваційну діяльність. Сучасні службовці мають функціонувати як згуртована команда інноваторів, орієнтована на досягнення конкретних результатів. Тому варто враховувати їх психологічні особливості, готовність до командної роботи, а також забезпечити належне навчання та розвиток відповідних компетентностей. Створення ефективних інноваційних команд має ґрунтуватися на ретельному відборі працівників та глибокому розумінні керівництвом принципів командної взаємодії й управління персоналом. Реалізація таких підходів сприятиме посиленню інноваційного потенціалу

органів влади, підвищенню ефективності публічного управління та реалізації економічної політики держави на всіх рівнях.

Удосконалення науково-методичного забезпечення інноваційної діяльності в органах публічної влади обумовлюється необхідністю впровадження інноваційної культури як важливої складової відкритості й готовності персоналу до впровадження нововведень. Для ефективного здійснення інноваційної діяльності важливим є вибір оптимальних форм і методів науково-методичного супроводу, спрямованого на формування інноваційної культури. Ключовими чинниками, що впливають на інноваційну активність публічних службовців, є рівень сформованості організаційної культури, особливості національного менталітету (що визначають ставлення до змін), соціально-економічний контекст, рівень освіти, система цінностей, світоглядні орієнтири, а також індивідуальна відкритість до змін. Однією з головних перешкод для впровадження інновацій у системі публічного управління є кадровий дефіцит фахівців з належними компетентностями. Тому підвищення рівня інноваційної культури публічних службовців має здійснюватися шляхом системного професійного навчання з акцентом на цифровізацію – як у процесі підвищення кваліфікації, так і через здобуття другої (магістерської) освіти за напрямом публічного управління та адміністрування. Такий підхід дозволить активізувати інноваційну діяльність органів влади, підвищити ефективність публічного управління і якість реалізації державної та регіональної політики, що в кінцевому підсумку сприятиме покращенню якості надання публічних послуг і досягненню сталого розвитку України.

Щодо фінансового забезпечення інноваційної діяльності в органах влади, його вдосконалення має базуватися на застосуванні проєктного підходу як інструменту зміцнення фінансової спроможності територій у контексті децентралізаційної реформи. Це передбачає активну розробку і реалізацію проєктів регіонального розвитку, міжмуніципального та транскордонного співробітництва, а також участь у програмах міжнародної науково-технічної допомоги. Такий підхід дозволяє зменшити навантаження на державний

бюджет за рахунок ефективного використання ресурсів і впровадження інноваційних управлінських практик. У свою чергу, це створює передумови для перерозподілу бюджетних коштів на користь розвитку реального сектору економіки, сприяє економічному зростанню та формуванню умов для сталого суспільного розвитку [доповнено на основі [20]].

В умовах активної цифровізації ключових сфер суспільного життя в Україні інноваційна діяльність органів влади потребує якісного вдосконалення інформаційно-комунікаційного забезпечення. Такий процес має спиратися на широке впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у практику публічного управління. Зокрема, важливими напрямками виступають розвиток електронного урядування й електронної демократії з акцентом на забезпеченні прозорості, відкритості та підвищенні рівня громадянської обізнаності. Водночас особливу увагу варто зосередити на оцінюванні рівня цифрових компетентностей публічних службовців і ефективності застосування ІКТ у їх повсякденній професійній діяльності.

Очевидно, що цифрова трансформація органів влади може реалізовуватись через різні за характером і масштабом процеси – як поступові, так і кардинальні зміни. Ефективність цієї трансформації значною мірою визначається рівнем цифрової зрілості публічних службовців. Відтак, для успішного впровадження цифрових інновацій у сфері публічного управління з метою реалізації державної та регіональної економічної політики, необхідним кроком є оцінювання цифрової зрілості як самих службовців, так і органів влади загалом. Проведення такої оцінки сприятиме отриманню низки позитивних результатів для різних зацікавлених сторін: для громадян, які зможуть оцінити рівень цифрової доступності, зручність проживання та роботи, особливо для соціально вразливих груп; для бізнесу, який зможе краще орієнтуватися у виборі територій для інвестування та визначати напрями співпраці з органами влади; для ЗМІ та громадських організацій, що зможуть здійснювати моніторинг діяльності влади через відкриті онлайн-ресурси. Загалом, переваги та ефекти для розвитку регіонів України напряду залежать від рівня цифрової зрілості

органів влади та обраної ними стратегії цифрової трансформації (див. табл. 1) [доповнено на основі [21]].

Таблиця 1

Переваги та ефекти для розвитку регіонів України залежно від рівня цифрової зрілості органу влади та обраної стратегії цифрової трансформації

Рівень цифрової зрілості органу влади	Характеристика рівня цифрової зрілості органу влади	Характерна поведінка органу влади	Стратегія цифрової трансформації	Позитивні ефекти й переваги для територій країни
1	2	3	4	5
Спостерігач	Керівництво органу влади не приділяє достатньо серйозно уваги впливу цифрових технологій на свою діяльність. Орган влади обмежується вивченням лише практики цифрової трансформації в інших органах влади.	Ігнорує цифровізацію	Поступове проведення цифрової трансформації	Орієнтація органів влади, що представляють інтереси регіонів, на використання цифрових технологій дозволить не тільки переосмислити традиційні підходи до регіонального управління та перейти на більш сучасні, але й налагодити більш ефективну взаємодію з громадськістю, забезпечити відкритість та надання більш якісних публічних послуг населенню і бізнесу
Початківець	Цифрові технології дуже повільно інтегруються в орган влади, що призводить до тривалого процесу цифрової трансформації. Цей процес відбувається досить повільно, і цифровізація не охоплює всі напрями діяльності органу влади.	Досліджує цифровізацію	Прискорити поточні цифрові зусилля	

1	2	3	4	5
Досвідчений	Орган влади активно підтримує впровадження цифрових технологій та інвестує в інновації у цій області, однак керівництво не зосереджується на вимірюванні ефективності та аналізі цих цифрових технологій та інновацій. Також існує недостатня увага до планування, розробки цифрової стратегії та формування цифрових компетентностей публічних службовців.	Впроваджує цифрові технології	Перейняти досвід застосування цифрових технологій у передових органах влади	Впровадження цифрових технологій дозволить реалізовувати різні проєкти для забезпечення цифрового розвитку регіонів, що створить нові можливості для їх соціально-економічного розвитку та забезпечення цифрової інклюзивності.
Інноватор	Орган влади активно використовує у своїй роботі всі можливості, що надають цифрові технології. Процес цифрової трансформації органу є комплексним і охоплює всі сфери його діяльності. Проводиться систематичний моніторинг та оцінка інновацій, а також розроблена цифрова стратегія для органу влади.	Демонструє майстерність в цифровізації	Узагальнити та систематизувати кращі вітчизняні і зарубіжні практики цифровізації для досягнення поставлених цілей	Високий рівень цифровізації дасть змогу забезпечити безперервність економічного зростання, покращити якість життя населення регіонів, зробити публічні послуги більш доступними та якісними

Висновок. У роботі обґрунтовано, що результативна діяльність органів публічної влади є ключовим чинником успішного здійснення державної й

регіональної економічної політики та досягнення високого рівня соціально-економічного розвитку країни в умовах постійних змін, реформ та викликів сучасного середовища, що може бути забезпечено через активну інноваційну діяльність. Саме інноваційна діяльність органів влади є тим потужним драйвером подальшого розвитку органів влади, відповідальних за виконання важливих соціальних та економічних функцій в Україні. У дослідженні акцентується увага на тісному зв'язку між забезпеченням дієвої інноваційної діяльності в органах влади та здійсненням результативного публічного управління й адміністрування, що сприяє реалізації ефективної державної та регіональної економічної політики. З огляду на вищезазначене, для забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах влади в умовах дії воєнного стану та у контексті реформ, що впроваджуються в Україні, запропоновано впровадження комплексного методичного підходу. Цей підхід спрямований на активізацію інноваційної діяльності в органах влади через формування сприятливого інноваційного середовища, впорядкування організаційних процесів та ефективне використання цифрових інструментів службовцями. Реалізація запропонованого підходу сприятиме підвищенню ефективності впровадження державної та регіональної економічної політики через призму покращення системи публічного управління в Україні. Автором дослідження обґрунтовано необхідність удосконалення ключових напрямів забезпечення інноваційної діяльності органів влади – таких, як: нормативно-правовий, інституційний, маркетинговий, кадровий, мотиваційний, науково-методичний, фінансовий та інформаційно-комунікаційний – з урахуванням викликів воєнного стану. Дослідження також підкреслює, що в умовах масштабної цифровізації ключових сфер суспільного життя вдосконалення системи публічного управління має відбуватися з урахуванням нових викликів через запровадження інноваційних рішень і широке використання інформаційно-комунікаційних технологій. При цьому успішність цифрових інновацій у сфері публічного управління значною мірою залежить від рівня цифрової зрілості органів влади, що має бути системно оцінено, а також від

здатності використовувати потенційні переваги цифрової трансформації для регіонального розвитку. Саме тому у цьому дослідженні визначено переваги та ефекти для розвитку країни залежно від рівня цифрової зрілості органу влади та обраної стратегії цифрової трансформації. Це дозволить визначити інноваційний вектор подальших зрушень у діяльності органів влади, відповідальних за соціально-економічний розвиток та реалізацію ефективної економічної політики на державному і регіональному рівнях.

Список використаних джерел

1. Бліщук К. Управління розвитком території: економічні аспекти. *Ефективність державного управління*. 2018. Вип. 1 (54). С. 217–224.
2. Територіальна громада: засоби забезпечення спроможності: монографія / Ю.О. Куц, В.В. Мамонова, С.В. Газарян, В.В. Наконечний та ін. ; за заг. ред. Ю. О. Куца. Харків: Вид-во ХарПІ НАДУ "Магістр", 2020. 477 с.
3. Геєць В. М. Феномен нестабільності – виклик економічному розвитку: монографія / В. М. Геєць. Київ: Ін-т економіки та прогнозування НАН України, 2020. 456 с.
4. Дегтярьова І. О. Зарубіжний досвід інституційної підтримки інновацій державного і муніципального управління. *Інституційне забезпечення кадрової політики у державному управлінні: становлення та розвиток*: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 29 травня 2015 р.). Київ : НАДУ, 2015. С. 8-10.
5. Кизим М. О., Семигуліна І. Б., Ярошенко І. В. Чинники просторового розвитку територіальних громад у системі публічного управління територіями. *Проблеми економіки*. 2022. № 2 (52). С. 83–92.
6. Регулювання економіки: теоретичні та прикладні аспекти: монографія / П. Круш, І. Максименко; ред. П. В. Круш; Національний технічний ун-т України «Київський політехнічний ін-т». Київ: НТУУ «КПІ», 2008. 424 с.
7. Никифоров А. Є. Інноваційна діяльність: теорія і практика державного управління: монографія. Київ : КНЕУ, 2010. 420 с.

8. Петришина М. О. Загальні засади запровадження інноваційної моделі розвитку української держави: муніципальний аспект. *Право та інновації*. 2014. № 4. С. 15-26
9. Роджерс Е. М. Дифузія інновацій / пер. з англ. В. Старка. Київ : Києво-Могилянська академія, 2009. 591 с.
10. Управління стратегічним розвитком об'єднаних територіальних громад: інноваційні підходи та інструменти: монографія / С. М. Серьогін, Ю. П. Шаров, Є. І. Бородін, Н. Т. Гончарук [та ін.]; за заг. та наук. ред. С. М. Серьогіна, Ю. П. Шарова. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2016. 276 с.
11. Тарасевич В. М. Інноваційно-інформаційна економіка: зміст, динаміка, регулювання: монографія / Тарасевич В. М., Білоцерківець В. В., Лебедева В. К. та ін.; за ред. В. М. Тарасевича. – Дніпро: ПМП «Економіка», 2018. 356 с.
12. Теоретико-методологічні аспекти публічного управління та адміністрування [Електронний ресурс] : монографія / Н. Л. Гавкалова, Г. М. Шумська, В. І. Мельник [та ін.]; за заг. ред. Н. Л. Гавкалової. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2021. 244 с.
13. Шумська Г. М. Розробка напрямів забезпечення дієвості публічного управління як основи соціально-економічного розвитку України. *Бізнес Інформ*. 2023. № 1. С. 177–184.
14. Global innovation index (2022). URL: <https://www.global.innovationindex.org/analysis-indicator> (дата звернення: 26.04.2025)
15. The Bloomberg innovation index (2022) URL: <https://worldpopulationreview.com/country-rankings> (дата звернення: 24.04.2025)
16. Global innovation index (2023). URL: <https://www.wipo.int/en/web/global-innovation-index/2023/index> (дата звернення: 24.04.2025)
17. Global innovation index (2024). URL: <https://www.wipo.int/web-publications/global-innovation-index-2024/en/> (дата звернення: 26.04.2025)
18. Інформаційні матеріали щодо стану інноваційної діяльності // Міністерство економіки України URL: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk->

звернення: 26.04.2025)

19. Шумська Г. М. Концептуальні засади здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади як основи соціально-економічного розвитку України. *Економіка та суспільство*. Випуск 18. Мукачєво: Мукачівський державний університет, 2018. С. 432–442.
20. Шумська Г. М. Теоретичні аспекти забезпечення дієвої інноваційної діяльності органами публічної влади як основи розвитку національної економіки. *Інфраструктура ринку*. Випуск 43. Одеса: ПНДІЕІ. 2020. С. 94–101.
21. Шумська Г. М. Забезпечення дієвого публічного управління територіальним розвитком для здійснення ефективної державної та регіональної економічної політики: теоретико-методичні аспекти. *Бізнес Інформ*. 2024. № 4. С. 40–53.
22. O. Akhmedova, L. Avedyan, N. Gvazava, H. Shumska, A. Zilinska Use of Innovative Approaches to Public Quality Management of Educational Services in The Conditions of Public Transformations in Ukraine. *Journal of e-Learning and Higher Education*. 2022. Vol. 2022. DOI: 10.5171/2022.864205.

Анотація

Шумська Г. М.

Методологічні засади забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах влади для реалізації ефективної державної та регіональної економічної політики

Метою статті є обґрунтування та розвиток методологічних засад забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах влади, що сприятиме підвищенню ефективності впровадження економічної політики держави та її регіонів в умовах дії воєнного стану та у контексті реформ, що впроваджуються в Україні. Обґрунтовано значення підвищення дієвості здійснення інноваційної діяльності в органах влади для реалізації ефективної державної та регіональної економічної політики. Для забезпечення дієвої інноваційної діяльності в органах влади в умовах дії воєнного стану та у контексті реформ, що

впроваджуються в Україні, запропоновано впровадження комплексного методичного підходу, який орієнтований на активізацію інноваційної діяльності в органах влади шляхом створення сприятливого інноваційного середовища, оптимізації організаційних процесів та ефективного використання цифрових технологій службовцями. Запровадження цього підходу сприятиме підвищенню ефективності реалізації державної та регіональної економічної політики через удосконалення системи публічного управління в Україні. У дослідженні автором обґрунтовано потребу в удосконаленні основних напрямів забезпечення інноваційної діяльності органів влади (нормативно-правового, інституційного, маркетингового, кадрового, мотиваційного, науково-методичного, фінансового та інформаційно-комунікаційного) з урахуванням умов воєнного стану в Україні. Визначено зв'язок між забезпеченням дієвої інноваційної діяльності в органах влади та здійсненням результативного публічного управління й адміністрування, що сприяє реалізації ефективної державної та регіональної політики. Доведено, що успішність впровадження інновацій, пов'язаних з цифровізацією публічного управління для реалізації державної й регіональної економічної політики країни, залежить від процесу оцінювання цифрової зрілості публічних службовців і органів влади в цілому. Визначено переваги та ефекти для розвитку країни, що залежать від рівня цифрової зрілості органів влади та обраної стратегії цифрової трансформації, що дозволить обґрунтувати інноваційний напрям подальшого розвитку діяльності органів влади, відповідальних за соціально-економічний розвиток і реалізацію ефективної державної й регіональної економічної політики.

Ключові слова: державна й регіональна економічна політика, публічне управління, органи публічної влади, дієва інноваційна діяльність, цифровізація, цифрова зрілість публічних службовців, інноваційна культура.

Наданий матеріал раніше не публікувався та в інші видання не надсилався.